

ROZDZIAŁ IV

Plan dydaktyczny nauczyciela

Plan dydaktyczny nauczyciela dla przedmiotu plastyka/sztuka (1 godzina tygodniowo, program DKW-4014-152/99)

Numery poszczególnych standardów wymagań podano po każdej lekcji z zachowaniem numeracji z Dziennika Ustaw Nr 17 z 16 marca 2000 r.

KLASA 4					
Lp.	TEMAT LEKCJI	WYMAGANIA PROGRAMOWE		METODY I FORMY PRACY UCZNIŃ	MATERIAŁ ZAWARTY W PODRĘCZNIKU I ZESZYCIE ĆWICZEŃ
		PODSTAWOWE UCZEŃ:	PONADPODSTAWOWE UCZEŃ:		
1	2	3	4	5	6
1	Zaproszenie do sztuki. Zapoznanie z podręcznikiem, zeszytem ćwiczeń, ogólnymi wymaganiami programowymi i kryteriami ocen na lekcjach plastyki.			Metoda: pogadanka z wyjaśnieniem wątpliwości. Forma pracy: grupowa.	Podręcznik, ss. 5–8.
2	Wazonik z kwiatami. Kreska jako kontur.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie kontur, – wykonuje rysunek z natury, posługując się kreską konturową, – znajduje i odczytuje fragment tekstu opisujący temat, – wykonuje samodzielnie rysunek, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – próbuje odnaleźć podane przez nauczyciela środki wyrazu plastycznego na reprodukcjach w podręczniku, omawia własnymi słowami pojęcie: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 9–14, zeszyt ćwiczeń (1).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.4, 3.5.g, 4.1.					
3	Widok łąk z drzewem na pierwszym planie. Wyrażamy uczucia kreską.	<ul style="list-style-type: none"> – określa kreskę jako środek wyrazu plastycznego, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – wybiera sposób przedstawienia tematu (radosny, smutny), – rozpoznaje, wskazuje cechy, różnice i podobieństwa elementów środowiska i obiektów przyrodniczych, 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne środków wyrazu plastycznego na reprodukcjach w podręczniku, – omawia swoimi słowami pojęcie świat przedstawiony, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.	Podręcznik, ss. 11–12.

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje samodzielnie rysunek, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – przy omawianiu rysunku posługuje się terminem kreska, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Forma pracy: indywidualna.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.6.e, 3.6.f, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
4	Statki na morzu. Określamy przestrzeń kreską.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie przestrzeń, – znajduje i odczytuje fragment tekstu opisujący temat, – rozpoznaje i wskazuje cechy elementów środowiska, – wskazuje źródła informacji o morzu, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne środków wyrazu plastycznego na reprodukcjach w podręczniku, – omawia własnymi słowami pojęcie świat przedstawiony, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 13–14, zeszyt ćwiczeń (2).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.6.f, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
5	Ilustracja wiersza. Wykorzystujemy linie.	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje wiersz ze zrozumieniem, – wykonuje samodzielnie rysunek, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – nadaje pracy tytuł. 	<ul style="list-style-type: none"> – odkrywa sens przenośny wiersza, – omawia własnymi słowami pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 9–13, zeszyt ćwiczeń (3).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.b, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.8.					
6	Rajski ptak. Fantazja plastyczna do wiersza.	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje wiersz ze zrozumieniem, – wykonuje samodzielnie rysunek składający się z kresek, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – wybiera temat do realizacji lub proponuje swój, 	<ul style="list-style-type: none"> – odkrywa sens przenośny wiersza, – omawia własnymi słowami pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.	Podręcznik, zeszyt ćwiczeń (4).

		– samodzielnie dobiera narzędzia do pracy.	– w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów.	Forma pracy: indywidualna.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.b, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.8.					
7	Napis oddający charakter słowa.	– określa swoimi słowami wybrane pojęcie, – wykonuje jego rysunek z liter, – wskazuje, gdzie można spotkać litery, które wyrażają coś więcej niż tekst, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem.	– omawia własnymi słowami pojęcia: nadawca, odbiorca, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów.	Metody: ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Zeszyt ćwiczeń (5).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.2.b, 1.3.e, 3.2, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
8	Ryby wśród fal. Projekt kartki pocztowej, druk wypukły.	– określa swoimi słowami pojęcie grafika, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – realizuje jeden z proponowanych tematów, – projektuje prosty kształt rybki, przykleja sznurek na narysowany kształt, pokrywa sznurek farbą, wykonuje próbną odbitkę, – stosuje technikę druku wypukłego w kompozycji kartki pocztowej i w zeszycie ćwiczeń, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – określa, do czego służą kartki pocztowe i gdzie można je kupić, – wymienia nazwy: druk wypukły, drzeworyt, linoryt, gipsoryt.	– na podstawie rysunku w podręczniku wyjaśnia, na czym polega druk wypukły, – odnajduje i określa cechy charakterystyczne druku wypukłego na reprodukcjach w podręczniku, – rozpoznaje, wskazuje cechy obiektów przyrodniczych, – pisze tekst kartki z pozdrowieniami, – omawia własnymi słowami pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów.	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 15–17, zeszyt ćwiczeń (7).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.2.a, 3.4, 3.6.e, 3.8, 4.1.					

1	2	3	4	5	6
9	Osobiste zaproszenie. Moja dłoń – matrycą graficzną, druk wklęsły.	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje odbitkę własnej dłoni, – wyjaśnia, które części dłoni zostawiły ślad na papierze i dlaczego tak się stało, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – wyszukuje w otoczeniu przedmioty, które w podobny sposób zostawiają ślady, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – określa swoimi słowami pojęcie druk wklęsły, – wymienia terminy: ceratoryt, miedzioryt, cynkoryt, akwaforta, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – uzupełnia druk napisem, ozdabia kompozycję. 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie rysunku w podręczniku wyjaśnia, na czym polega druk wklęsły, – odnajduje i określa cechy charakterystyczne druku wklęsłego na reprodukcjach w podręczniku, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się formą zaproszenia, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 17–20, zeszyt ćwiczeń (6).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 2.1.h, 2.2.1, 2.5, 3.2.a, 3.8.					
10	Miasto w oddali. Druk płaski, monotypia.	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje techniką monotypii kompozycję na zadany temat: pokrywa płytkę gęstą farbą, rysuje kompozycję patykiem, wykonuje odbitkę, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – wymienia nazwy: litografia, monotypia, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne środków wyrazu plastycznego na reprodukcjach w podręczniku, – wymienia i omawia rodzaje druków, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 21–22.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 2.2.a, 2.5, 3.2.a, 3.8, 3.9.					

11	Frotaż.	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje techniką przecierki odbitki różnych chropowatych powierzchni, – wybiera przecierki różniące się od siebie, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – buduje kompozycję z poszczególnych frotaży, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – zachowuje logikę kompozycji. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne środków wyrazu plastycznego na reprodukcjach w podręczniku, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – nadaje pracy tytuł i zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 23–24, zeszyt ćwiczeń (8).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.2.a, 3.8, 3.9.					
12	Tęcza na niebie. Barwy czyste podstawowe i pochodne, malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera barwy wg polecenia i schematu w ćwiczeniach, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – posługując się barwami podstawowymi uzyskuje pochodne, – wskazuje, gdzie w przyrodzie występują barwy czyste, – rozpoznaje, wskazuje cechy elementów środowiska, zjawisk, – posługuje się poznanymi terminami do opisywania tęczy, – wykonuje malunek na zadany temat, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia trzy barwy podstawowe i trzy pochodne, – określa swoimi słowami pojęcia: barwy czyste, barwy podstawowe, – odnajduje i określa barwy czyste na reprodukcjach w podręczniku, – pisze notatkę na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – opisuje sytuację przedstawioną w zadaniu za pomocą prostego schematu, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 25–28, zeszyt ćwiczeń (9).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.2.a, 3.5.e, 3.6.c, 3.6.f, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					

1	2	3	4	5	6
13	Oaza na pustyni. Barwy czyste podstawowe i pochodne, kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje miejsca geograficzne, gdzie występują pustynie, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – rozpoznaje, wskazuje cechy elementów środowiska, – wykonuje malunek na zadany temat, – posługując się barwami podstawowymi uzyskuje pochodne, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa barwy czyste na reprodukcjach w podręczniku, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 25–28, zeszyt ćwiczeń (10).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.6.f, 3.8, 3.9, 4.1.					
14	Żaby lubią niezapominajki. Wąska gama barw, temperatura koloru, malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – wypełnia pola barwami zimnymi i ciepłymi, dodaje do nich bieli i czerni, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – określa swoimi słowami pojęcia: temperatura koloru, wąska gama barw, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – wykonuje samodzielnie malunek, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – rozpoznaje, wskazuje cechy elementów środowiska, obiektów przyrodniczych. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne obrazów na reprodukcjach w podręczniku, – pisze notatkę na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – posługuje się poznanymi terminami do opisywania wąskich gam barw występujących w środowisku, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 28–30, zeszyt ćwiczeń (11).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.2.a, 3.6.e, 3.6.f, 3.8.					
15	Wiosenna łąka. Barwy zimne i ciepłe,	<ul style="list-style-type: none"> – maluje kolory wody i ognia, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje różnicę pomiędzy wąską a szeroką gamą barw, – odnajduje i określa cechy charakterystyczne obrazów na reprodukcjach w podręczniku, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia	Podręcznik, ss. 28–29, zeszyt ćwiczeń (12).

	szeroła gama koloru, malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie szeroka gama barw, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – rozpoznaje, wskazuje cechy, różnice i podobieństwa elementów środowiska, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – samodzielnie wykonuje malunek, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – opisuje sytuację przedstawioną w zadaniu za pomocą prostego schematu, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – posługuje się poznanymi terminami do opisywania szerokich gam barwnych spotykanych w środowisku, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.2.a, 3.5, 3.6.f, 3.8, 5.1.					
16	Akcent kolorystyczny.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie akcent kolorystyczny, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – maluje w wąskiej gamie barw, – komponuje pracę z akcentem kolorystycznym, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – zachowuje logikę kompozycji. 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje jaśniejsze i ciemniejsze odcienie barw, – odnajduje i określa rolę akcentu kolorystycznego w obrazie na reprodukcji w podręczniku, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 31–32, zeszyt ćwiczeń (13).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.2, 3.4, 3.8, 3.9.					
17	Chmury nad miastem. Ostre i miękkie	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – określa swoimi słowami pojęcia: kontur, sylwetka, plama, 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne obrazów na reprodukcjach w podręczniku, – ustala sposób rozwiązywania zadania, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia	Podręcznik, s. 33, zeszyt ćwiczeń (15).

1	2	3	4	5	6
	sylwetki plam, kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – rozpoznaje, wskazuje cechy, różnice i podobieństwa elementów środowiska, zjawisk, obiektów przyrodniczych, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się poznanymi terminami do opisywania chmur spotykanych w środowisku, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.6.c, 3.6.e, 3.6.f, 3.7.a, 3.8, 5.1.					
18	Faktura powierzchni księżycy. Płaskorzeźba.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie faktura, – wymienia cechy określające powierzchnie przedmiotów (gładkość, chropowatość), – wskazuje źródła informacji o księżycu, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – na kartoniku o wymiarach 10x10 cm wykonuje relief przedstawiający różne faktury, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne faktury na reprodukcjach w podręczniku, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, s. 35.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.8, 4.1.					
19	Deszcz za oknem. Malowanie akwarelą.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcia: farby kryjące i farby niekryjące, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – samodzielnie wykonuje malunek, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – sporządza i odczytuje notatkę, 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne akwareli na reprodukcji w podręczniku, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów – ustala sposób rozwiązywania zadania, – posługuje się poznanymi terminami do opisanie deszczu, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 36–38.

		<ul style="list-style-type: none"> – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 		
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.2.a, 3.4, 3.7.a, 3.8, 5.1.					
20	Równowaga w kompozycji, malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie równowagi, – podaje przykłady zachowania równowagi w przyrodzie; w przykładach posługuje się po-znanymi terminami, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – wykonuje kompozycję, wykorzystując zasadę równowagi, – zachowuje logikę kompozycji, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – rozpoznaje charakterystyczne cechy figur. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa zasadę równowagi w kompozycji, – odnajduje i określa cechy charakterystyczne kompozycji na reprodukcji w podręczniku, – rozumie znaczenia podstawowych symboli wy-stępujących w rysunkach, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowied-nich argumentów, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz pre-zentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensow-ność, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 39–41, zeszyt ćwiczeń (16).</p>
REALIZOWANE STANRDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 1.3.e, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.4, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
21	Kompozycja symetryczna, technika mieszana.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie kompozycja sy-metryczna, – podaje przykłady zachowania symetrii w przyro-dzie; w przykładach posługuje się poznanyimi terminami, – rozpoznaje charakterystyczne cechy figur, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – z kartonu wycina kwadrat, wykorzystując zasadę symetrii rozbudowuje wzór w ćwiczeniach, ko-loruje kompozycję, – kartkę papieru składa na pół, po rozłożeniu 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykład idealnie zrównoważonej kompo-zycji (symetryczna), – odnajduje i określa cechy charakterystyczne kompozycji symetrycznej na reprodukcji w pod-ręczniku, – zachowuje symetrię w układzie barw, – rozumie znaczenia podstawowych symboli wy-stępujących w rysunkach, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – opisuje sytuację przedstawioną w zadaniu za po-mocą prostego schematu, 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 42–43, zeszyt ćwiczeń (17).</p>

1	2	3	4	5	6
		<p>kartki na jednej połowie maluje plamy barwne i, ponownie ją składając, odbija malunek na drugiej stronie, uzupełnia kompozycję elementami symetrycznymi,</p> <ul style="list-style-type: none"> – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – sporządza notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – wykorzystuje w praktyce własności figur, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 		
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 1.3.e, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.5.e, 3.5.g, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1, 5.5.b.					
22	Kompozycja rytmiczna, rysunek.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie kompozycja rytmiczna, – rozumie pojęcie rytm, – podaje przykłady rytmu w przyrodzie lub w życiu; w przykładach posługuje się poznanymi terminami, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – wzbogaca rysunkiem wzór kompozycji, zachowując rytm, – zachowuje logikę kompozycji, – uzupełnia wzór brakującymi elementami, wprowadza kolor nie zakłócający rytmu, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne kompozycji rytmicznej na reprodukcji w podręczniku, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – opisuje sytuację przedstawioną w zadaniu za pomocą prostego schematu, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 43–44, zeszyt ćwiczeń (18).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
23	Projekt tkaniny. Drukujemy	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie druku wielobarwnego, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne druku barwnego na reprodukcji w podręczniku, – posługuje się barwami podstawowymi i pochodnymi, 	<p>Metody: ćwiczebna – praca w grupach (każdy wyko-</p>	<p>Podręcznik, ss. 27, 45.</p>

	wzory w kolorze.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródła informacji o druku, – projektuje prosty kształt, przykleja sznurek na narysowany kształt, pokrywa sznurek farbą, wykonuje próbną odbitkę, – stosuje druk wielobarwny w kompozycji, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje rytm w kompozycji, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>nuje część pracy, grupa opracowuje wspólny projekt), dyskusja.</p> <p>Forma pracy: grupowa.</p>	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.8, 3.9, 4.1.					
24	Bawiące się dzieci. Rysunek prosty jak znak.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie znak plastyczny, – wskazuje miejsca, gdzie umieszcza się plakaty, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – obrysowuje wybrane kształty, wypełnia kształty plamami barwnymi, – korzystając ze sposobu formowania uproszczonego rysunku wykonuje znak złożony z kilku elementów, otacza kompozycję ramką, wypełnia znak kolorem, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość umieszczania znaków w miejscach publicznych, – rozumie potrzebę stosowania zasad bezpieczeństwa, zdrowego trybu życia, – porównuje powstałe kształty do znaków drogowych, – odnajduje i określa cechy charakterystyczne znaków plastycznych reprodukowanych w podręczniku, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 53–54, zeszyt ćwiczeń (19), (20).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 1.3.e, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1, 5.8.b.					

1	2	3	4	5	6
25	Zwierzęta to nie rzeczy. Projekt ulotki wykorzystującej znak plastyczny.	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje znak plastyczny w projekcie, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – wskazuje przykłady złego traktowania zwierząt przez ludzi (wskazuje źródła informacji), – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne znaków plastycznych na reprodukcjach w podręczniku, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – w przykładach posługuje się poznanymi terminami, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 54–57.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.2.a, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
26	Rzeźba na moje podwórko. Formowanie bryły.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcia: bryła, forma przestrzenna, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – wykonuje bryły o podanych kształtach podstawy i wysokości, pomniejsza wybrany element, łączy patyczkami poszczególne części, – formuje nową bryłę, zachowując zasady równowagi, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – nadaje pracy tytuł, rysuje kontur bryły w zeszycie. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne rzeźby na reprodukcji w podręczniku, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 46–49, 51–52, zeszyt ćwiczeń (21).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.8, 3.9.					
27	Jaskinia smoka. Relief.	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoimi słowami pojęcie płaskorzeźba (relief), – wskazuje przykłady smoków z filmów, książek, 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne reliefu na reprodukcji w podręczniku, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się 	Metody: praca z tekstem przewodnim,	Podręcznik, ss. 49–51.

	<ul style="list-style-type: none"> spektakli; w przykładach posługuje się poznaczonymi terminami, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – różnicuje fakturę kompozycji, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, przenośnia, – wykonuje relief, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> opisem dzieła sztuki, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<ul style="list-style-type: none"> ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna. 	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.8, 4.1, 5.1.				
28	<p>Projekt budowli symetrycznej i rytmicznej. Kolaż, rysunek.</p> <ul style="list-style-type: none"> – znajduje symetrię w przykładach architektury, – wymienia znane mu budowle o cechach symetrii lub rytmu (wskazuje źródła informacji); w przykładach posługuje się poznaczonymi terminami, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – rozpoznaje charakterystyczne cechy figur, – odrysowuje figury geometryczne ze ścian pudełka po zapalkach, przecina figury na połowę, samodzielnie wycina kilka trójkątów, – posługując się wykonanymi figurami projektuje budowlę o cechach symetrii, – posługując się wykonanymi figurami projektuje budowlę rytmiczną, – wzbogaca kompozycję rysunkiem, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne architektury na reprodukcjach w podręczniku, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – wykorzystuje w praktyce własności figur, – samodzielnie wykonuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 58–60, zeszyt ćwiczeń (22), (23).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1, 5.5.b.				

1	2	3	4	5	6
29	Nowoczesne osiedle dla dzieci. Forma przestrzenna z dowolnych elementów.	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje znajome podwórko z podwórkiem swoich marzeń, w przykładach posługuje się pożądanymi terminami, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne architektury nowoczesnej na reprodukcjach w podręczniku, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: ćwiczebna – praca w grupach (każdy wykonuje część pracy, grupa opracowuje wspólny projekt), dyskusja. Forma pracy: grupowa.	Podręcznik, ss. 61–63.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.2.a, 1.2.b, 3.4, 3.8, 3.9, 5.1.					
30	Kolorowe doniczki. Rzemiosło artystyczne.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady przedmiotów rzemiosła artystycznego, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – na glinianej doniczce nakleja wzory z plasteliny wg własnego pomysłu, zachowując wybrane zasady kompozycji, – zachowuje logikę kompozycji, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa pojęcia: artysta projektant, funkcjonalność, – odnajduje i określa cechy charakterystyczne rzemiosła artystycznego na reprodukcjach w podręczniku, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 64–65.
REALIZOWANIE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.8.					
31	Samochód, którym będę jeździł w przyszłości. Projektowanie.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady przedmiotów wzornictwa przemysłowego, – znajduje i odczytuje w podręczniku fragment tekstu opisujący temat, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – wykonuje projekt, – zachowuje logikę kompozycji, 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne wzornictwa przemysłowego na reprodukcjach w podręczniku, – podaje przykłady nowoczesnych samochodów na rynku, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 65–67.

		<ul style="list-style-type: none"> – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania. 			
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
32	Malujemy muzykę.	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje pojęcia, które występują w muzyce i plastyce: gama, barwa dźwięku i obrazu, rytm, akcent, – znajduje nazwy w podręczniku, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, przenośnia, – wertując podręcznik i zeszyt przedmiotowy wybiera określenia wspólne dla muzyki i plastyki, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – sporządza i odczytuje notatkę, – formułuje wypowiedzi pisemne ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne malarstwa na reprodukcji w podręczniku, – pisze na temat i zgodnie z celem, posługując się opisem dzieła sztuki, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – posługuje się poznаныmi terminami do opisanie pracy, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: ćwiczebna – praca w grupach (każdy wykonuje część pracy, grupa opracowuje wspólny projekt), dyskusja.</p> <p>Forma pracy: grupowa.</p>	<p>Podręcznik. Fragmenty utworów muzycznych z kasyety <i>Muzyka i my. Utwory do słuchania</i> WSiP.</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.2.a, 2.5, 3.2.a, 3.4, 3.8, 3.9, 5.1.					
33	Kostium sceniczny lub filmowy. Kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – szkicuje postać lub korzysta z szablonu, nakleja w miejsce twarzy zdjęcie ulubionego aktora, uzupełnia kompozycję stosując poznane środki wyrazu plastycznego, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady filmów i sztuk teatralnych, w których aktorzy występują w kostiumach, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik.</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.2.a, 1.2.b, 3.8, 3.9, 4.1.					

1	2	3	4	5	6
34	Zamek z bajki. Malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady bajek, w których pojawia się zamek, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, przenośnia, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – wykonuje pracę samodzielnie, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne malarstwa na reprodukcjach w podręczniku, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.8, 3.9, 4.1.					
35	Żyj zdrowo. Projekt plakatu.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady i wskazuje źródła informacji o zdrowym życiu, w przykładach posługuje się poznаныmi terminami, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – wykonuje elementy rysunku, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne znaków plastycznych w plakatach na reprodukcjach w podręczniku, – wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – rozumie potrzebę stosowania zasad bezpieczeństwa i zdrowego trybu życia, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – ocenia własną pracę wskazanych wg kryteriów. 	Metody: ćwiczebna – praca w grupach (każdy wykonuje część pracy, grupa opracowuje wspólny projekt), dyskusja. Forma pracy: grupowa.	Podręcznik, ss. 55–57.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.2.c, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1, 5.8.b.					
36	Burza. Malarstwo, kontrast kolorystyczny.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady i wskazuje źródła informacji o burzach, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, 	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje i określa cechy charakterystyczne malarstwa na reprodukcjach w podręczniku, – posługuje się poznаныmi terminami do opisywania niebezpieczeństwa zjawiska, – w twórczy sposób wykonuje pracę plastyczną, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą	Podręcznik.

	<ul style="list-style-type: none"> - wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, - rozpoznaje, wskazuje cechy zjawisk, elementów środowiska, - ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, - analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, - wykonuje samodzielnie pracę, - zachowuje logikę kompozycji, - zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, - ocenia własną pracę wg wskazanych kryteriów. 	<p>nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.</p>	
<p>REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.6.c, 3.6.f, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.</p>				

KLASA 5					
Lp.	TEMAT LEKCJI	WYMAGANIA PROGRAMOWE		METODY I FORMY PRACY UCZNI	MATERIAŁ ZAWARTY W PODRĘCZNIKU I ZESZYCIE ĆWICZEŃ
		PODSTAWOWE UCZEŃ:	PONADPODSTAWOWE UCZEŃ:		
1	2	3	4	5	6
1	Zaproszenie do sztuki. Zapoznanie z podręcznikiem, zeszytem ćwiczeń, ogólnymi wymaganiami programowymi i kryteriami ocen na lekcjach plastyki.			Metoda: pogadanka z wyjaśnieniem wątpliwości. Forma pracy: grupowa.	Podręcznik, ss. 5–6.
2	Dokończ twórnatury. Malujemy kamienie.	<ul style="list-style-type: none"> – z przyniesionych na lekcję kamieni wybierze taki, który sugeruje znajomy kształt, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – maluje kamień plakatką, uzupełnia szczegóły mazakiem, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania z podręcznika, – wymienia środki wyrazu poznane w klasie 4, – rozumie i określa pojęcie świat przedstawiony, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy, posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 5–8.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.4, 3.8, 3.9.					
3	Sztuka paleolitu. Rysunek zwierzęcia.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wymienia pierwsze narzędzia człowieka, – po obejrzeniu przykładów malarstwa paleolitu na papierze pakunkowym o formacie pocztówki wykonuje rysunek konturowy zwierzęcia, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. – wkleja pracę do zeszytu. 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie ilustracji w podręczniku omawia tematykę malarstwa jaskiniowego, – omawia kolorystykę malarstwa jaskiniowego, – rozumie i określa funkcje pojęć: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – sporządza notatkę na temat malarstwa jaskiniowego, – formułuje wypowiedzi ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 32–34.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.5.g, 4.1.					

4	Widokówka. Barwy dopełniające i zjawisko powidoku, malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – ustala kolory dopełniające do podstawowych w zadaniu z zeszytu ćwiczeń, rozumie schemat w ćwiczeniu, – wypełnia kontury barw podstawowych barwą dopełniającą, – wykorzystując waciki higieniczne maluje na formacie kartki pocztowej widok zachodzącego słońca, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wskazuje inne źródła informacji, – wykorzystuje zjawisko powidoku w pracy, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – określa zjawisko o charakterze powtarzalnym spotykane w najbliższym otoczeniu. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje cechy charakterystyczne malarstwa na reprodukcji w podręczniku, – projektuje wzór ramki, – otacza kompozycję ramką, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, utrwalając wiadomości o barwach dopełniających, – rozumie i określa pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 10–11, zeszyt ćwiczeń (1).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.d, 3.2.a, 3.4, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1.					
5	Znak plastyczny. Kontrast barwny, kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – projektuje proste znaki plastyczne, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – wycina znaki wg własnego projektu, – stosuje kolorystykę opartą na kontraście, – wykonując tło posługuje się figurami geometrycznymi, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – opisuje sytuację przedstawioną w zadaniu za pomocą prostego schematu, – wskazuje inne wykorzystanie znaków plastycznych (w reklamie, filmie, wzornictwie). 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia kolory najsilniej z sobą kontrastujące, – wykonuje zadanie z zeszytu ćwiczeń, utrwalając wiadomości o kontraście barwnym, – rozumie i określa funkcje pojęć: nadawca, odbiorca, przenośnia, – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, s. 12, zeszyt ćwiczeń (2).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.e, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.5.b.					

1	2	3	4	5	6
6	Sztuka neolitu. Wycinanka.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – określa przeznaczenie naczyń wg kształtów, – rysuje i wycina kształty misy i urny na podstawie ilustracji w podręczniku, – ozdabia je ornamentami, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy rzeźby neolitu na podstawie <i>Głowy z Jerycho</i>, – sporządza notatkę na temat rzeźby neolitu, – formułuje wypowiedzi ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 34–35.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 2.1.f, 2.2, 2.5, 4.1.					
7	Dywan. Projekt kolorystyczny z barwami złamanymi.	<ul style="list-style-type: none"> – wypełnia schemat łamania barw w ćwiczeniach, – miesza barwy dopełniające w równych proporcjach, otrzymując szarość, – wykonuje plansze barw złamanych w wyznaczonej grupie (czerwień-zielony, błękit-pomarańcz, żółty-fiolet), – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – maluje kompozycję, wykorzystując łamanie barw, wycięte elementy barwne przykleja wg wybranego wzoru, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wskazuje inne przykłady zastosowania barw złamanych we wzornictwie, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kompozycję, – rozumie i określa pojęcie rytm, – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela, praca w grupach. Forma pracy: indywidualna i grupowa.	Podręcznik, ss. 12–15, zeszyt ćwiczeń (3).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.d, 3.2.a, 3.4, 3.5.e, 3.8, 3.9, 4.1.					
8	Sztuka epoki brązu i żelaza. Forma	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – na podstawie ilustracji w podręczniku wykonuje 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia budowę prehistoryczną, – rozumie znaczenia symboli występujących w schemacie budowy kromlechu, 	Metody: praca z tekstem przewodnim,	Podręcznik, ss. 35–37.

	przestrzenna – model przestrzenny.	<ul style="list-style-type: none"> – z dobranych przez grupę materiałów fragment budownictwa prehistorycznego (Biskupin, Stonehenge), – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – określa pojęcie świątynia, – sporządza notatkę na temat sztuki prehistorycznej, – formułuje wypowiedzi ze świadomością celu, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy. 	<ul style="list-style-type: none"> ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna i grupowa. 	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.d, 2.1.f, 2.2, 2.5, 4.1.					
9	Prehistoryczny artysta. Rysunek z wyobraźni.	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, powtarzające i utrwalające wiadomości o sztuce prehistorii, – rozwiązuje krzyżówkę, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – rysuje z wyobraźni artystę prehistorycznego, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – na osi czasowej oznacza epoki prehistorii w kolejności chronologicznej (paleolit, neolit, epoki brązu i żelaza). 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia budowlę, malarstwo i rzeźbę prehistoryczną, – rozumie i określa funkcje pojęć: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – sporządza notatkę, opisując wybrane dzieło, – pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna. 	<ul style="list-style-type: none"> Podręcznik, ss. 32–38, zeszyt ćwiczeń (12).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.5.g, 4.1.					
10	Smutna postać z bajki. Rysunek wykorzystujący barwy złamane.	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje sposób łamania barw w swojej pracy, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wskazuje przykłady smutnych postaci w literaturze (bajki mity, legendy), filmie, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kompozycję i kolorystykę obrazu <i>Matka z dziećmi</i> Rouaulta, – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	<ul style="list-style-type: none"> Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna. 	<ul style="list-style-type: none"> Podręcznik, ss. 12–15.

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 			
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.2, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
11	Zapóżyczony temat. Względność barw, kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia poznane określenia barw (zimne, gorące, czyste, dopełniające, złamane), – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje kompozycję analogiczną do reproduktowanej w podręczniku (Stażewski <i>Relief 6</i>), – wykorzystuje właściwości figur geometrycznych w kompozycji, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – nakleja dowolną ilość kwadratów na barwne tło, budując kompozycję ukazującą względność barw, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie względność barw: „barwa wydaje się tym cieplejsza, im chłodniejsza jest barwa sąsiadująca”; „barwa jest tym zimniejsza, im gorętsze jest jej otoczenie”, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna i grupowa.	Podręcznik, ss. 15–16.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 2.2.f, 1.2.b, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1.					
12	Perspektywa malarska, łamanie barw.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje ćwiczenie wstępne z zeszytu ćwiczeń, (łamanie barw ciepłych), ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – rozwiązuje zadanie za pomocą prostego schematu, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – określa zjawisko o charakterze powtarzalnym spotykane w najbliższym otoczeniu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – wskazuje przykłady wykorzystania perspektywy w reklamie, filmie, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 13–17, zeszyt ćwiczeń (5).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 3.4, 3.5.e, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1.					

13	Światłocień. Rysowanie z cieniowaniem.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – stosuje w rysunku plamy walorowe odpowiednio zróżnicowane, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – uzyskuje i określa efekt światłocienia, – określa zjawisko o charakterze powtarzalnym spotykane w najbliższym otoczeniu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia i porównuje światłocień na obrazach Kislinga <i>Martwa natura z owocami</i> i Rembrandta <i>Portret Tytusa</i>, – rozumie i określa pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 21–22, zeszyt ćwiczeń (7), (8).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1.					
14	Sztuka Mezopotamii. Reprodukcja.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – podaje przykłady zabytków sztuki Mezopotamii, – wskazuje na mapie Mezopotamię i Babilon, – rozumie znaczenia symboli występujących w schemacie pałacu, – przerysowuje z podręcznika zdjęcie przedstawiające zabytek sztuki z wykorzystaniem efektu cieniowania, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, utrwalające wiadomości o sztuce Mezopotamii, – na osi czasowej oznacza pojawienie się państwa Sumerów, Asyrii i Babilonu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rzeźbę i architekturę Mezopotamii, – na podstawie schematu opisuje pałac i sposób jego zdobienia, – sporządza notatkę, pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – wypisuje zabytki Mezopotamii, – opisuje relief <i>Umierająca lwica</i>. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 39–43, zeszyt ćwiczeń (13).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 1.3.b, 1.3.d, 1.4.e, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.d, 3.5.g, 4.1.					
15	Świat trójwymiarowy. Martwa natura, rysunek.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje rysunek przedmiotów z natury, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą	Podręcznik, ss. 21–22.

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – określa rodzaj uzyskanego modelunku (twardy, miękki), – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – określa zjawisko o charakterze powtarzalnym spotykane w najbliższym otoczeniu. 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1.					
16	Sztuka starożytnego Egiptu. Architektura i rzeźba.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady zabytków sztuki egipskiej, – wskazuje na mapie Egipt Górny, Nil, miasta Egiptu, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – określa pojęcia: mastaba, piramida, świątynia, pylony, kolumna, – wycina z kartonu kształty pylonów i ozdabia je hieroglifami i wzorami podobnymi do egipskich, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – na osi czasowej oznacza pojawienie się państwa egipskiego, – wyjaśnia na prostych przykładach (grobowce, rola świątyń) zmiany cywilizacyjne, jakie nastąpiły na przestrzeni dziejów, – wskazuje inne źródła informacji o sztuce egipskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zabytki architektury egipskiej, – omawia zabytki rzeźby egipskiej, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, utrwalając wiadomości o sztuce egipskiej, – wskazuje statykę w przykładach rzeźby egipskiej, – omawia kanon człowieka w sztuce egipskiej jako wyraz porządku społecznego, – rozumie i określa pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – sporządza notatkę, pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – wymienia zabytki architektury i rzeźby, – opisuje rzeźbę <i>Król Mykerinos i dwie boginie</i>. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 44–51, zeszyt ćwiczeń (14), (15).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.b, 1.4.e, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 4.1.					
17	Światło w rzeźbie. Forma przestrzenna i rysunek.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje z papieru wybraną przez siebie formę przestrzenną, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.	Podręcznik, ss. 22–23.

		<ul style="list-style-type: none"> – posługując się światłocieniem rysuje w zeszycie wykonaną formę od najbardziej ciekawej strony, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 		Forma pracy: indywidualna.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 4.1.					
18	Kolosalny Memnon. Rzeźba w mydle.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku reprodukcje rzeźb, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wzorując się na ilustracji w podręczniku szkicuje rylcem kształt siedzącej postaci na czterech stronach kostki szarego mydła, wycina z kostki zbędne części, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia statykę w rzeźbie egipskiej, – porównuje swoją pracę z fotografią rzeźby w podręczniku, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, s. 50.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.9, 4.1.					
19	Sztuka starożytnego Egiptu. Malarstwo i rzemiosło artystyczne.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje w zeszycie szkic człowieka wg kanonu egipskiego, – stosuje kompozycję pasową (dzieli kartę na dwa pasy), zachowując stylizację kanonu egipskiego wykonuje rysunek przedstawiający ucztę, – stosuje kontur, koloruje pracę, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej (jeden pas kompozycji), – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – sporządza notatkę: wymienia zabytki egipskie, – wskazuje na mapie Fajum, – określa pojęcie enkaustyka, – tłumaczy, na czym polega narracyjność malarstwa egipskiego, – rozumie i określa pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, rytm, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna i grupowa.	Podręcznik, ss. 44–54.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.b, 1.4.e, 3.5.g, 4.1.					

1	2	3	4	5	6
20	Kompozycje otwarte i zamknięte. Malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – maluje z wyobraźni kompozycję przedstawiającą naczynia i owoce na stole, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – wykorzystuje doświadczenia z lekcji, na której rysował martwą naturę, – otacza kompozycję ramką, – na podstawie wiadomości z podręcznika określa typ kompozycji, – wycina z kartonu prostokątną ramkę dwa razy mniejszą od powstałej kompozycji, za pomocą ramki wybiera fragment stanowiący całość i otwierający kompozycję, nakleja ramkę w wybranym miejscu, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje kompozycję (otwartą i zamkniętą) obrazów van Gogha <i>Pole z cyprysami</i> i Rafaela <i>Piękna ogrodniczka</i>, – rozumie i określa pojęcie świat przedstawiony, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 24–26, zeszyt ćwiczeń (9).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.4, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.5.b.					
21	Sztuka Starożytnej Grecji. Architektura.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na mapie miasta greckie, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wymienia typy architektury greckiej: świątynie, amfiteatry, stadiony, – rozumie znaczenia symboli występujące w schemacie świątyni, – przerysowuje schemat świątyni, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – na osi czasowej oznacza moment pojawienia się kultury starożytnych Greków, – wskazuje inne źródła informacji o sztuce greckiej. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zabytki architektury greckiej, – wymienia nazwiska architektów Partenonu, – wymienia i podaje różnice w porządkach architektury greckiej, rozumie symbole występujące w rysunku pogładowym, – sporządza notatkę; pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – wymienia zabytki architektury greckiej, – opisuje Partenon. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 55–61.

REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.b, 1.3.e, 1.4.e, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.d, 3.5.g, 4.1.					
22	Pejzażu ciąg dalszy. Kolaż i rysunek.	<ul style="list-style-type: none"> – nakleja widokówkę na kartkę papieru, na pozostałej części kartki rysuje pejzaż z wyobraźni, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – określa zjawisko o charakterze powtarzalnym, spotykane w najbliższym otoczeniu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kompozycję obrazu van Gogha <i>Pole z cyprysami</i>, – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 24–26.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1.					
23	Sztuka Starożytnej Grecji. Rzeźba.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie – wymienia nazwiska rzeźbiarzy greckich i ich rzeźby, – wykonuje szkic rzeźby wybranej z podręcznika, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – sporządza notatkę; pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – wymienia zabytki rzeźby greckiej, – opisuje <i>Doryforosa</i> Polikleta. 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje fazy rozwoju rzeźby greckiej: archaiczna, klasyczna, hellenistyczna, – wyjaśnia zasadę kontrapostu w rzeźbie, – omawia twórczość Fidiasza, – omawia idealizm rzeźby greckiej, – rozumie funkcje pojęć: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 62–67, zeszyt ćwiczeń (17).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.5.g, 4.1.					
24	Kompozycja statyczna i dynamiczna.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wycina z kartonu kilka kółek i prostokątów różnej wielkości, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – przecina kółka na połowy, układa z przygotowanych elementów kompozycję wyrażającą bezruch i przykleja ją, 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje kompozycję obrazów van Eycka <i>Portret małżonków Arnolfinich</i> i Rubensa <i>Zdjęcie z krzyża</i>, – rozumie pojęcia: statyka i dynamika kompozycji, – rozumie i określa pojęcie świat przedstawiony, – omawia pracę, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna</p>	Podręcznik, ss. 26–30, zeszyt ćwiczeń (10), (11).

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – z podobnych elementów układa drugą kompozycję, która sprawia wrażenie ruchu, – rozwiązuje zadanie za pomocą prostego schematu, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> wskazanymi kryteriami ocen, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy. 	i grupowa (pary).	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.4, 3.5.e, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.5.b.					
25	Sztuka Starożytnej Grecji. Teatr.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wymienia części teatru greckiego (skene, amfiteatr, orchestra), – z wybranych przez siebie materiałów wykonuje maskę tragiczną lub komiczną, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia Teatr Apollina w Epidaurze, – wyjaśnia przeznaczenie poszczególnych części teatru greckiego (skene, amfiteatr, orchestra), – przerysowuje schemat greckiego teatru do zeszytu, – wyjaśnia, jakie zmiany nastąpiły w teatrze na przestrzeni dziejów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 59–60.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.e, 1.2.b, 1.3.d, 3.3.a, 4.1.					
26	Projekt fantastycznej architektury z elementami budowli greckiej.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – razem z grupą wykonuje rysunkowy projekt budowli, wzbogacony o dobrane przez siebie materiały, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia i wskazuje w podręczniku elementy architektury greckiej stosowane w budownictwie do dnia dzisiejszego, – omawia pracę; wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie – prezentuje pracę grupy. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna i grupowa.	Podręcznik, ss. 56–61.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.2.b, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
27	Sztuka Starożytnej Grecji. Ceramika.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – z podanych wzorów wybiera kształt naczynia greckiego, rysuje go i wycina z kartonu, 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje zadania utrwalające wiadomości o sztuce greckiej z zeszytu ćwiczeń, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia	Podręcznik, ss. 67–68, zeszyt ćwiczeń (16).

		<ul style="list-style-type: none"> – wymienia dwa sposoby zdobienia waz greckich, – wykonując pracę wybiera jeden z nich (drugim posługuje się kolega z pary), – wykonuje projekt zdobienia wazy kolorem czerwonym i czarnym, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – dba o sposób prezentacji dwóch waz wykonanych w parze z kolegą. 	<ul style="list-style-type: none"> z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna i grupowa (pary). 	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.5.g, 4.1.					
28	Sztuka starożytnego Rzymu. Architektura.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na mapie terytorium imperium rzymskiego, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – rozumie znaczenia symboli występujących w schemacie domu rzymskiego i sklepienia, – wymienia typy budowli użyteczności publicznej (bazylika, termy, cyrk, akwedukt), – wykonuje formę przestrzenną Koloseum: przecina pasek kartonu na dwie poziome części, otrzymaną połówkę dzieli kreskami na cztery poziome części, rysuje arkady podzielone filarami, zaczernia wnętrza arkad, łączy (skleja) pasek z narysowanym wzorem, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – na osi czasowej oznacza pojawienie się państwa rzymskiego, – wskazuje inne źródła informacji o sztuce rzymskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zabytki architektury rzymskiej, – porównuje świątynię grecką i rzymską (Partenon, Panteon), – omawia funkcję łuku jako nowego rozwiązania konstrukcyjnego, – wyjaśnia przeznaczenie bazyliki rzymskiej, – porównuje teatr rzymski z greckim, – wyjaśnia przeznaczenie akweduktów, – sporządza notatkę; pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – wymienia zabytki architektury rzymskiej, – wyjaśnia przeznaczenie term, – rozwiązuje zadania utrwalające wiadomości o sztuce rzymskiej z zeszytu ćwiczeń. 	<ul style="list-style-type: none"> Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna. 	<ul style="list-style-type: none"> Podręcznik, ss. 69–77.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.b, 1.3.d, 1.4.d, 1.4.e, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 4.1.					
29	Sztuka starożytnego Rzymu. Rzeźba.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wymienia typy pomników (pomnik konny władcy, łuk triumfalny, kolumna bohatera), 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje idealizm rzeźby greckiej z realizmem rzymskiej, wyjaśnia na prostych przykładach, jakie zmiany nastąpiły w sposobie przedstawiania człowieka, 	<ul style="list-style-type: none"> Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia 	<ul style="list-style-type: none"> Podręcznik, ss. 77–79, zeszyt ćwiczeń (19).

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje kolumnę swojego bohatera: pasek kartonu przecina poziomo na dwie części, roluje otrzymaną połówkę, uzyskując kształt tuby (nie skleja boków), szkicuje wstęgę oplatającą tubę (może przyłożyć pasek papieru i odrysować go), rozkłada karton, od góry zostawia miejsce na sylwetkę bohatera i wycina ją, nie odcinając podstawy od formy, rysuje sceny poświęcone dokonaniom idola, skleja boki kolumny, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje zadania utrwalające wiadomości o sztuce rzymskiej z zeszytu ćwiczeń, – sporządza notatkę o rzeźbie rzymskiej; pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – opisuje portret konny Marka Aureliusza, – rozumie i określa pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca. 	<p>z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.3.a, 4.1.					
30	Sztuka starożytnego Rzymu. Malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – na kostce pumeksu (lawy) rysuje mazakami dowolny szkic bohatera rzymskiego, Flory lub wybranego motywu sztuki rzymskiej, pracę koloruje farbami, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – sporządza notatkę o sztuce rzymskiej; pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy malarstwa rzymskiego na podstawie reprodukcji w podręczniku, – podaje, jakie odkrycie miało wpływ na nasze wiadomości o malarstwie rzymskim, – rozwiązuje zadania utrwalające wiadomości o sztuce rzymskiej z zeszytu ćwiczeń, – rozumie i określa funkcje pojęcia świat przedstawiony. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 69–81, zeszyt ćwiczeń (18).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 4.1.					
31	Chłopiec w czerwonej kurtce. Barwy bliskie i dalekie, perspektywa, rysunek.	<ul style="list-style-type: none"> – posługując się kołem barw określa ich położenie w stosunku do błękitu, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – układa schemat stopniowego oddalanie się barw, – wykonuje rysunek chłopca w czerwonej kurtce na błękitnym tle, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego barwy gorące sprawiają wrażenie występujących do przodu, a chłodne cofania się, – na podstawie obrazu Pinturicchia <i>Portret chłopca</i> wyjaśnia, na czym polega perspektywa malarska, – rozumie i określa funkcje pojęcia świat przedstawiony, 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy:</p>	Podręcznik, s. 17, zeszyt ćwiczeń (4).

		<ul style="list-style-type: none"> – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę; wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	indywidualna.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.5.e, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
32	Odpoczynek. Kompozycja statyczna, relief.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – w dobranym wg uznania materiale wykonuje relief, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem. 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę; wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 26–27.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1.					
33	Wtapienie w biel, walor.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – maluje kartkę wybranym kolorem, stopniując go od intensywnego waloru do bieli, – używa malowanej planszy do wykonania wydzieranki, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – nadaje pracy tytuł. 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia rzeczy bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – omawia pracę; wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 18–19, zeszyt ćwiczeń (6).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.8, 4.1.					
34	Sztuka wczesnochrześcijańska. Katakumby.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie katakumby, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wyjaśnia znaczenie symboli chrześcijańskich, 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zabytki architektury wczesnochrześcijańskiej, – wyjaśnia genezę i rozwój bazyliki starochrześcijańskiej (nową rolę bazyliki rzymskiej) 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia	Podręcznik, ss. 82–86, zeszyt ćwiczeń (20).

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – w wybranej technice wykonuje pracę „Dobry Pasterz”, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – na osi czasowej oznacza pojawienie się sztuki pierwszych chrześcijan, – wskazuje inne źródła informacji o sztuce pierwszych chrześcijan. 	<ul style="list-style-type: none"> – sporządza notatkę o sztuce wczesnochrześcijańskiej; pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – rozwiązuje zadania utrwalające wiadomości o sztuce wczesnochrześcijańskiej z zeszytu ćwiczeń, – na prostych przykładach wyjaśnia, jakie zmiany nastąpiły w budownictwie sakralnym na przestrzeni dziejów. 	<p>z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 4.1.					
35	Sztuka bizantyjska.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na mapie terytorium państwa bizantyjskiego, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – znajduje w podręczniku przykłady trójnawowych kościołów bizantyjskich, – wskazuje kopuły i bogato zdobione wnętrza, – wykonuje mozaikę o wzorach chrześcijańskich: na plastelinę o grubości 1/2 cm nakleja dowolne elementy: ziarenka, koraliki, kamyki, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – na osi czasowej oznacza datę przeniesienia stolicy państwa do Konstantynopola (Konstantyn Wielki). 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje kościół bizantyjski z terenu Włoch, – wymienia, co przedstawiano na mozaikach bizantyjskich, – omawia kompozycję mozaiki bizantyjskiej na podstawie wybranego dzieła (<i>Rozmnożenie chleba i ryb, Cesarz Justynian w otoczeniu dworu</i>), – rozumie i określa pojęcie świat przedstawiony, – sporządza notatkę; pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 27, 87–91, zeszyt ćwiczeń (21).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.b, 1.4.e, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 4.1.					
36	Pojęcia i terminy plastyczne.	<ul style="list-style-type: none"> – korzystając ze słowniczka na końcu podręcznika, zgodnie z podziałem na grupy (np. rzędy ławek) uczestniczy w grach dydaktycznych: „Co oznacza pojęcie?”, „Pokaż w podręczniku zabytek lub jego część”, – uczestniczy w pracy grupy. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia na prostych przykładach zmiany cywilizacyjne, jakie nastąpiły na przestrzeni dziejów, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie. 	<p>Metody: praca w grupach.</p> <p>Forma pracy: grupowa.</p>	<p>Podręcznik, i zeszyt ćwiczeń.</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.3.a, 4.1.					

KLASA 6					
Lp.	TEMAT LEKCJI	WYMAGANIA PROGRAMOWE		METODY I FORMY PRACY UCZNIA	MATERIAŁ ZAWARTY W PODRĘCZNIKU I ZESZYCIE ĆWICZEŃ
		PODSTAWOWE UCZEŃ:	PONADPODSTAWOWE UCZEŃ:		
1	2	3	4	5	6
1	Zaproszenie do sztuki. Zapoznanie z podręcznikiem, zeszytem ćwiczeń, ogólnymi wymaganiami programowymi i kryteriami ocen na lekcjach plastyki.			Metoda: pogadanka z wyjaśnieniem wątpliwości. Forma pracy: grupowa.	Podręcznik, s. 6.
2	Bryła w przestrzeni. Perspektywa, rysunek.	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje obserwacji zmieniających się widoków bryły, umieszczonej na poziomie wzroku, – sprawdza zgodność obserwacji z rysunkiem w ćwiczeniach, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – rysuje odpowiednie widoki kubka na szkicu sytuacyjnym i cieniuje je, podpisuje wybrane przedstawienia (perspektywa żabia, perspektywa z lotu ptaka), – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wyraża własne opinie na temat różnic w polu widzenia i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa poznane rodzaje kompozycji (symetryczna, rytmiczna, zrównoważona, statyczna, dynamiczna, otwarta, zamknięta, pasowa), – określa pojęcia: przestrzenność, głębia, układ rzędowy, – określa nazwy: perspektywa zbieżna, punkt zbiegu, oddalanie przedmiotów, – wskazuje różnicę między perspektywą żabią (linia horyzontu ustawiona nisko) a perspektywą z lotu ptaka (linia horyzontu ustawiona wysoko), – rozumie znaczenie symboli występujących w schemacie perspektywy, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 7–9, zeszyt ćwiczeń (1).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 1.3.d, 3.2.a, 3.4, 3.5.e, 3.5.g, 3.8, 3.9.					
3	Perspektywa linearna (ukośna). Kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – za pomocą linijki znajduje punkt zbiegu na linii horyzontu i wykreśla ołówkiem siatkę linii, w którą wpisuje rysunek budowli, – wrysowuje w siatkę jeszcze jedną taką samą budowlę, obok budowli przykleja wyciętą z papie- 	<ul style="list-style-type: none"> – przykładając linijkę określa na reprodukcji obrazu Wyczółkowskiego linie skośne i linię horyzontu, – rozumie znaczenie symboli występujących w schemacie perspektywy, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą	Podręcznik, ss. 9–11, zeszyt ćwiczeń (2).

1	2	3	4	5	6
		<p>ru sylwetkę drzewa dowolnej wielkości, a obok drzewa nakleja czterokrotnie mniejszą sylwetkę człowieka,</p> <ul style="list-style-type: none"> – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – określa w przybliżeniu, jak duże byłoby drzewo i człowiek w pobliżu budowli z dalszego planu, wycina i nakleja odpowiednie sylwetki, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie. 	<ul style="list-style-type: none"> – kończy pracę kolorując całość, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – wyraża własne opinie na temat perspektywy i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	<p>nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.</p>	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 1.3.d, 3.2.a, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
4	<p>Sztuka wczesnego średniowiecza. Miniatura karolińska.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – określa pojęcie rotunda, – podaje przeznaczenie rotund (pierwsze kamienne świątynie chrześcijańskie na terenach polskich), – rysuje swoją wersję miniatury przedstawiającej św. Mateusza, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – wykorzystuje kontur i zachowuje kolorystykę zgodną z reprodukcją, – zachowuje logikę kompozycji, – zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, – na osi czasowej oznacza datę przyjęcia chrześcijaństwa w naszym kraju, 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie ilustracji opisuje kaplicę pałacową Karola Wielkiego w Akwizgranie, – na podstawie ilustracji omawia kaplicę grodową św. Mikołaja w Cieszynie, – sporządza notatkę i opisuje rotundę cieszyńską; na osi czasowej oznacza wiek powstania zabytku, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję, – wyraża własne opinie na temat sztuki wczesnego średniowiecza i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 27–29.</p>

		– wskazuje inne źródła informacji o sztuce wczesnego średniowiecza.			
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.2.b, 3.3.a, 3.3.b, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
5	Architektura romańska.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje pochodzenie nazwy sztuka romańska, – podaje, skąd wywodzi się kościół romański, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wymienia bryły, z których zbudowany jest kościół romański (prostokątny, graniastosłup, ostrosłup, stożek, walec), – z planu budowli odczytuje części kościoła romańskiego (nawa główna, nawy boczne, transept, prezbiterium, absyda), podaje plan budowli (krzyż), – rozumie symbole planu (mur, kolumny, okna) – na podstawie rysunku pogładowego podaje, jak skonstruowane jest sklepienie krzyżowe (dwie kolebki), – szkicuje w zeszycie sklepienie krzyżowe, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – sporządza notatkę: podaje przykłady zabytków architektury romańskiej, na osi czasowej oznacza wiek ich powstania, – pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje bryły na zdjęciu kolegiaty w Tumie pod Łęczycą (duży prostokątny – nawa główna i prezbiterium, dwa mniejsze – nawy boczne, graniastosłup – dach itd.), – rozumie pojęcie zestaw brył, – wskazuje kolebkę z gurtami na zdjęciu wnętrza kościoła Saint-Benoit-sur-Loire, – wskazuje sklepienie krzyżowe w krypcie kościoła św. Jana w Moglinie, – omawia zasadę konstrukcji kościoła romańskiego, – w zeszycie ćwiczeń opisuje rysunek kolegiaty w Tumie, znajduje części kościoła na planie budowli i oznacza je, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję, – wyraża własne opinie na temat polskich dokonań w architekturze romańskiej i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 30–32, zeszyt ćwiczeń (13).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.c, 1.4.d, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 3.3.b, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 4.1, 5.5.b.					
6	Projektowanie architektoniczne. Bryła, jej widok i rzut.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – razem z kolegą z ławki lepi z plasteliny niewielkie bryłki (prostokątny, graniastosłup, ostrosłup, stożki, walce), – łącząc je, konstruuje zestaw brył przypominający maszyną budowlaną romańską, – wskazuje w zaprojektowanej budowlą nawę 	<ul style="list-style-type: none"> – w zeszycie ćwiczeń rysuje swoją budowlę w perspektywie ukośnej, – wykreśla w przybliżeniu plan tej budowli (rzut), – rozumie pojęcie zestaw brył, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela, praca w grupach.</p>	<p>Podręcznik, ss. 30–32, zeszyt ćwiczeń (10).</p>

1	2	3	4	5	6
		<p>główną, nawy boczne, transept, prezbiterium, absydę,</p> <ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, uzasadnia odpowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża własne opinie na temat konstrukcji budowli romańskich i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Forma pracy: indywidualna i grupowa.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.c, 1.4.d, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.5.b.					
7	Rzeźba romańska.	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wyjaśnia terminy: portal, tympanon, archiwolta, – wskazuje miejsca, w których umieszczano rzeźby romańskie (tympanony portali, nisze, zagłębienia muru, kolumny), – podaje tematykę rzeźby romańskiej (sceny z <i>Pisma Świętego</i>, diabły, anioły, zwierzęta, rośliny), – określa termin „prawo ram”, znajduje w podręczniku przykłady stosowania go w rzeźbie romańskiej, – rysuje w zeszycie schemat Drzwi Gnieźnieńskich i szkicuje na nim jedną kwaterę, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – sporządza notatkę: podaje przykłady zabytków rzeźby romańskiej; na osi czasowej oznacza wiek ich powstania, – opisuje, czyje życie i śmierć przedstawiają Drzwi Gnieźnieńskie, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kolumnę romańską z Kołbacza, kolumny z kościoła św. Trójcy w Strzelnie, – podaje, jaką funkcję pełniła rzeźba romańska („Biblia ubogich”, dekoracja), – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – opisuje, jak artyści romańscy przedstawiali postać człowieka, – omawia, w jaki sposób rzeźba była związana z architekturą, – omawia Drzwi Gnieźnieńskie jako arcydzieło sztuki ludwisarskiej; wyjaśnia terminy: kwatera, bordiura, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – w twórczy sposób przedstawia koncepcję plastyczną, – wyraża własne opinie na temat roli Drzwi Gnieźnieńskich w kulturze polskiej i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 32–38, zeszyt ćwiczeń (14).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 3.3.b, 3.4, 3.5.g, 4.1.					
8	Bardzo stare miasteczko.	<ul style="list-style-type: none"> – opracowuje projekt płaskorzeźby wkomponowanej w półkole, 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, czemu należało podporządkować kompozycję, 	Metody: praca z tekstem	Podręcznik, ss. 34–38,

	<p>Kompozycja podporządkowana „prawo ram”, płaskorzeźba.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje płaskorzeźbę wg własnego projektu, stosując w kompozycji „prawo ram”, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – samodzielnie doбира materiały i technikę, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, uzasadnia odpowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża własne opinie na temat podporządkowania kompozycji ramom i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	<p>przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>zeszyt ćwiczeń (11).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.3.a, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1, 5.5.b.					
9	<p>Malarstwo romańskie. Projekt miniatury.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – podaje, gdzie spotykamy malarstwo romańskie (wewnętrzne ściany kościołów, księgi), – podaje tematykę malarstwa romańskiego, – po obejrzeniu strony z <i>Ewangeliarza Pultuskiego</i> rysuje projekt miniatury o tematyce religijnej, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, – sporządza notatkę: podaje przykłady zabytków malarstwa romańskiego, na osi czasowej oznacza wiek ich powstania, – pisze na temat, dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa terminy: mandorla, iluminacja, rękopis, – wymienia dwa rodzaje podobrazia malarstwa romańskiego (tynk, pergamin), – wymienia cechy malarstwa romańskiego (płaskość, przewaga linii nad plamą, deformacja postaci ludzkiej), – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – podaje, dlaczego księgi tej epoki były i są bardzo cenne, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – rozwiązuje krzyżówkę o sztuce romańskiej, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – wyraża własne opinie na temat roli miniatury w kulturze romańskiej i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 38–40, zeszyt ćwiczeń (13), (14).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					

1	2	3	4	5	6
10	Sakralna architektura gotycka. Rysunek maswerków.	<ul style="list-style-type: none"> – na osi czasowej oznacza czas trwania romanizmu i gotyku w Europie, – wymienia kraj, w którym powstała pierwsza budowla gotycka, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – na podstawie planu katedry w Chartres wyjaśnia nazwę sklepienia gotyckiego (krzyżowo-żebrowe), – wyjaśnia nazwy: maswerk, rozeta, – po obejrzeniu rysunków poglądowych z podręcznika rysuje swoje projekty maswerków gotyckich, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – sporządza notatkę: podaje przykłady zabytków sakralnych architektury gotyckiej, na osi czasowej oznacza wiek ich powstania, – pisze na temat i zgodnie z celem, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polegały nowości w architekturze gotyku (system filarowo-żebrowy, łuk ostry, sklepienie krzyżowo-żebrowe), – podaje, jakie znaczenie miało wprowadzenie nowych zasad budownictwa (konstrukcja bryły opartej na szkielecie wewnętrznym), – opisuje system zabezpieczeń przed runięciem bardzo wysokich kościołów gotyckich (łuki oporowe i skarpy), wskazuje te elementy na fotografii katedry w Reims, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, – na podstawie planu katedry w Reims wymienia części budowli gotyckiej, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję, – wyraża własne opinie na temat nowych rozwiązań architektonicznych i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 41–48, zeszyt ćwiczeń (15).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.c, 1.4.d, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 4.1, 4.4.b.					
11	Niezwykły kwiat. Kompozycja podporządkowana „prawu ram”, witraż.	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, z jakich materiałów wykonywano witraże w okresie gotyku, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje projekt okrągłego witraża przedstawiający niezwykły kwiat: wypełnia kształtem rośliny całą zaprojektowaną powierzchnię, opracowuje kolorystykę witraża oraz system połączeń poszczególnych elementów, – wykonuje model witraża z czarnego kartonu i bibulek wg swojego projektu, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaką funkcję pełniły witraże w kościele gotyckim, – uzasadnia, czemu należało podporządkować kompozycję, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – wyraża własne opinie na temat witraży i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 45–46, zeszyt ćwiczeń (12).

		<ul style="list-style-type: none"> – ustala sposób rozwiązywania zadania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi. 			
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.b, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 3.6.e, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1, 5.5.b.					
12	<p>Detale i ozdoby gotyckie.</p> <p>Projekt planszy poglądowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w architekturze gotyckiej ozdobne detale (wimpergi, pinakle, głowice słupek, lekkość żeber, smukłość okien z witrażami, wieże), – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – na podstawie rysunków z zeszytu ćwiczeń w grupie czteroosobowej wykonuje detale architektoniczne w formie reliefu z plasteliny (każdy z członków grupy modeluje jeden element), – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – omawia swoją kompozycję, uzasadnia odpowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa cechy świątyni gotyckiej (strzelistość, dynamika, pęd ku górze), – na podstawie tekstu Herberta wyjaśnia, dlaczego gotyckie katedry są dziełem rąk, – na osi czasowej oznacza czas trwania budowy gotyckich katedr: w Chartres – 66 lat, Amiens – 60, Notre Dame – 80, Reims – 90, Bourges – 100, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy, – wyraża własne opinie na temat dekoracyjności gotyku i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela, praca w grupach.</p> <p>Forma pracy: indywidualna i grupowa.</p>	<p>Podręcznik, s. 46, zeszyt ćwiczeń (16).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.b, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 3.4, 4.1.					
13	<p>Świecka architektura gotycka. Orle gniazdo, model przestrzenny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przyczyny, dla których w architekturze gotyckiej pojawiły się inne niż kościoły budowle murowane (znaczenie władzy świeckiej, rozwój wytwórczości dóbr, handel, administracja, powstanie większych miast), – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – z dowolnych materiałów wykonuje w grupie zamek – orle gniazdo, otoczony murami obronnymi, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, uzasadnia odpowiedzi, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia i podaje funkcje świeckiej architektury gotyckiej (ratusze, hale targowe, pomieszczenia dla cechów, domy mieszkalne, zamki warowne – orle gniazda i nizinne, fortyfikacje, mury z blankami), – na podstawie ilustracji z podręcznika omawia wygląd gotyckich obwarowań miasta średniowiecznego, – omawia bryłę zamku biskupiego w Lidzbarku Warmińskim, – podaje źródła informacji o budowlach obronnych w średniowieczu (filmy, książki); wyraża własne opinie na ich temat i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy w twórczy sposób. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela, praca w grupach.</p> <p>Forma pracy: indywidualna i grupowa.</p>	<p>Podręcznik, ss. 41, 48–51.</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.2.b, 3.3.a, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1.					

1	2	3	4	5	6
14	Sztuka gotycka, rzeźba. Figurka Pięknego Madonny.	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia przedstawienia sakralne rzeźby gotyckiej (Piękna Madonna, pieta, ukrzyżowanie, kompozycje ołtarzowe), - wymienia materiały rzeźbiarskie w gotyku (kamień, drewno), - wskazuje kontrapost gotycki w rzeźbie na przykładzie Pięknego Madonny z kościoła św. Elżbiety we Wrocławiu, - znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, - z plasteliny lepi figurkę, próbując pokazać kontrapost, - zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, - omawia swoją kompozycję, uzasadnia odpowiedzi, - sporządza notatkę: podaje przykłady rzeźb gotyckich, na osi czasowej oznacza wiek ich powstania, - pisze na temat i zgodnie z celem, - dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje cechy rzeźby gotyckiej (zwrot do natury, realizm, ekspresyjność, stopniowe uwalnianie rzeźby od architektury) i porównuje ją do romańskiej, - omawia rzeźby przedstawiające fundatorów katedry w Naumburgu, - rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, - w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, - wyraża własne opinie na temat rzeźby gotyckiej i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 51–57.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.4, 4.1.					
15	Ołtarz Wita Stwosza.	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia typy ołtarzy gotyckich (tryptyk, poliptyk), - opisuje ołtarz Wita Stwosza, - znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, - szkicuje schemat ołtarza z kościoła Mariackiego w Krakowie i wybraną część kompozycji, zachowuje kolorystykę oryginału, - zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, - dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia twórczość Wita Stwosza, - sporządza notatkę: wymienia rzeźby Wita Stwosza znajdujące się w Krakowie, na osi czasowej oznacza daty ich powstania, opisuje wybraną rzeźbę, - rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, - w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, - przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, - wyraża własne opinie na temat ołtarza i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 51–57.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.2.b, 3.3.b, 3.4, 3.5.g, 4.1.					

16	Malarstwo i rzeźba gotyku. Życie ludzi w średniowieczu, rysunek na podstawie przedstawień ikonicznych epoki.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia termin malarstwo tablicowe, – wymienia właściwy mu rodzaj farb (tempera) i podobrazia (deska), – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – w zeszycie ćwiczeń podaje dzieła malarstwa i rzeźby, z których wybrano fragmenty do rozpoznania; rozwiązuje krzyżówkę „sztuka gotycka”, – rysuje ilustrację na temat życia ludzi w średniowieczu (stroje i fragmenty architektury powinny być zaczerpnięte z epoki), – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedź, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór. 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na przykładach cechy malarstwa gotyckiego odróżniające je od romańskiego, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – wyraża własne opinie na temat zmian, które nastąpiły w obyczajowości, i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – sporządza notatkę: podaje przykłady gotyckiego malarstwa tablicowego, na osi czasowej oznacza wiek ich powstania, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń „gotyk XII-XV w.” oraz krzyżówkę „sztuka gotycka”, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 51–60, zeszyt ćwiczeń (16).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 2.1.d, 3.3.a, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
17	Przy oknie. Plany w obrazie, kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje wycięte z czasopism tematyczne elementy kolażu, wykonuje kolaż z uwzględnieniem bliskiego i dalekiego planu w obrazie, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania, – samodzielnie dobiera materiały, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedź, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – wyraża własne opinie na temat pejzażu i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<ul style="list-style-type: none"> – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – znajduje w podręczniku obrazy z wieloplannym pejzażem, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 13–14, zeszyt ćwiczeń (7).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.7.a, 3.9, 3.9, 4.1, 5.1.					

1	2	3	4	5	6
18	Architektura renesansu włoskiego. Szkic willi z elementami architektury renesansu i antyku.	<ul style="list-style-type: none"> – na osi czasowej oznacza czas trwania renesansu, – wymienia nowe rodzaje budowli (pałace miejskie, wille, szpitale, kościoły bazylikowe i centralne kaplice rodowe), – na podstawie planu Bazyliki św. Piotra w Rzymie Bramantego odczytuje, jak miała pierwotnie wyglądać budowla; rozumie symbole planu, – szkicuje projekt willi z elementami architektury renesansu i antyku, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, uzasadnia odpowiedzi, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – sporządza notatkę: podaje przykłady zabytków architektury renesansu, nazwiska architektów, na osi czasowej oznacza wiek powstania budowli, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie humanizm, – omawia nawrót do form antycznych w architekturze renesansu (równowaga i harmonia wszystkich elementów), – porównuje Panteon z Villą Rotonda; wskazuje w budowlu renesansowej elementy zaczerpnięte z antyku, – wyraża własne opinie na temat ciągłości niektórych dokonań architektonicznych i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – wymienia architektów Bazyliki św. Piotra w Rzymie z epoki renesansu, – omawia kopułę Bazyliki św. Piotra w Rzymie i podaje nazwisko architekta, – omawia, gdzie były stosowane kasetony, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 64–69.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.c, 1.4.d, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.2.a, 3.3.a, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1.					
19	Renesans w Polsce.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje okres panowania Jagiellonów (Zygmunta Starego i Zygmunta Augusta) jako początek polskiego renesansu, – wyjaśnia i omawia pojęcie attyka na przykładzie kamienic z Kazimierza Dolnego nad Wisłą, – szkicuje kamienicę Przybyłów, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – omawia swoją kompozycję, uzasadnia odpowiedzi, 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia dziedziniec arkadowy na Wawelu i porównuje go z dziedzińcem zamku w Baranowie, – omawia wnętrze sali poselskiej na Wawelu, – na podstawie fotografii zewnętrznej bryły i wnętrza omawia kaplicę Zygmuntofską na Wawelu, – wymienia nazwisko architekta Zamościa (Morando) i omawia budynek ratusza, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń „renesans w Polsce”, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 69–73, 80, zeszyt ćwiczeń (19).

		<ul style="list-style-type: none"> – sporządza notatkę: na osi czasowej oznacza daty przebudowy Wawelu i wymienia nazwiska architektów (Franciszek Florentczyk i Berrecci), – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – wyraża własne opinie na temat polskich dokonań w krzewieniu kultury renesansu i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 		
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.2.b, 1.3.e, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.2.b, 3.3.a, 3.3.b, 3.4, 3.5.g, 4.1.					
20	Projekt arrasu.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie arrasu, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – w dowolnej technice wykonuje projekt arrasu, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia tematykę arrasów wawelskich, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – podaje, gdzie znajduje się największa na świecie kolekcja arrasów, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – wyraża własne opinie o arrasach wawelskich i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, s. 71.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.3.b, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1.					
21	Rzeźba i architektura renesansu włoskiego.	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia tematykę rzeźby renesansowej, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – sporządza notatkę: podaje przykłady rzeźby renesansowej, wymienia jej autorów, na osi czasowej oznacza wiek powstania dzieł, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia nawrót do form antycznych w rzeźbie renesansu, – wyjaśnia, jaki wpływ na rzeźbę renesansu miały odkrycia starożytnych dzieł (<i>Apollo Belwederski</i>, <i>Grupa Laokoona</i>), – omawia twórczość Michała Anioła, wyraża własne opinie o artyście i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń „renesans we Włoszech”, – rozumie znaczenia podstawowych symboli wy- 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 65–69, 73–78, zeszyt ćwiczeń (17), (18).

1	2	3	4	5	6
			<p>stępujących w rysunkach,</p> <ul style="list-style-type: none"> – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną. 		
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.1.b, 3.1.d, 3.4, 3.5.g, 4.1.					
22	<p>Perspektywa linearna (boczna).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – na rysunku w zeszyte ćwiczeń znajduje linię horyzontu, – kończy rysunek, uzupełniając go liniami, które wyznaczają krawędzie stopni schodów, drzwi i skrzyni, uzupełnia rysunek brakującymi elementami, koloruje pracę, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa na podstawie obrazów Piera della Francesca <i>Biczowanie</i> i Hobbema <i>Aleja w Middel-harmis</i> linie skośne i linię horyzontu (przykłada linijkę), – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – rozumie znaczenie symboli występujących w schemacie perspektywy, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje otrzymane wyniki i ocenia ich sensowność, – wyraża własne opinie na temat perspektywy i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 10–11, zeszyt ćwiczeń (3).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.d, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
23	<p>Moja wersja <i>Kazania św. Franciszka do ptaków</i>. Rysunek.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rysuje swoją wersję <i>Kazania św. Franciszka do ptaków</i> z wykorzystaniem perspektywy linearnej, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – samodzielnie doбира materiały i technikę, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia twórczość Giotta, – podaje, co w malowidle <i>Kazanie św. Franciszka do ptaków</i> wskazuje na nierozzerwalne połączenie postaci z tłem, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 81–84.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> – sporządza notatkę: podaje przykłady fresków Giotta, na osi czasowej oznacza daty ich powstania, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża własne opinie na temat traktowania zwierząt przez ludzi i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 		
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
24	Perspektywa kulisowa.	<ul style="list-style-type: none"> – na rysunku w zeszycie ćwiczeń ustala miejsce poszczególnych elementów kompozycji, – rozumie zasadę kulisowości (przesłonięcia dalszych elementów przez bliższe), – obrysowuje widoczne pola dodatkowym konturem, zachowując zasadę kulisowości, wypełnia je kolorami, – wykorzystuje w pracy zasadę przestrzennego działania barw, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedź, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór. 	<ul style="list-style-type: none"> – znajduje w podręczniku przykład kompozycji malarzkiej wykorzystującej perspektywę kulisową, – rozumie znaczenia podstawowych symboli występujących w rysunkach, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – wyraża własne opinie na temat kulisowości perspektywy, próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 13–14, zeszyt ćwiczeń (4).</p>
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.2.a, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
25	Włoscy mistrzowie perspektywy linearnej. Scena batalistyczna, rysunek.	<ul style="list-style-type: none"> – rysuje scenę batalistyczną wykorzystując układ kulisowy i perspektywę linearną, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania oraz prezentacji tego rozwiązania, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – sporządza notatkę: podaje przykłady obrazów re- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia perspektywę w dziełach mistrzów, – omawia tematykę ich malarstwa, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – tłumaczy pojęcie scena batalistyczna, – wyraża własne opinie na temat znanych z filmów i innych źródeł scen batalistycznych w różnych epokach, próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – omawia swoją kompozycję, określi jej charakter, 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	<p>Podręcznik, ss. 85–87.</p>

1	2	3	4	5	6
		nesansowych, wymienia nazwiska malarzy (Piero della Francesca, Masaccio, Uccello, Botticelli), na osi czasowej oznacza daty powstania dzieł, opisuje, co przedstawia wybrany obraz, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu.	kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen.		
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.3.a, 3.1.b, 3.1.d, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
26	Perspektywa powietrzna, ćwiczenie malarskie.	– na rysunku w zeszyt ćwiczeń wypełnia kolorami kwadraciki w rzędach, zgodnie z zamieszczonymi podpisami, stopniując walor barwy, kwadraciki z ostatniego rzędu wypełnia odpowiednio zmieszany barwami z wyższych rzędów, zachowuje proporcje i stopień jasności, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, ustala sposób rozwiązywania zadania, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wyraża własne opinie na temat perspektywy powietrznej i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów.	– wyjaśnia, dlaczego w miarę oddalania się przedmiotów od naszych oczu zmienia się ich wyrazistość (poprzez coraz grubsze warstwy powietrza widzimy mniej ostro), – podaje nazwisko malarza, który to pierwszy opisał (Leonardo da Vinci), – omawia perspektywę powietrzną na podstawie obrazu Lorraina <i>Pejzaż</i> , – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen.	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 12–13, zeszyt ćwiczeń (5).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.6.f, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
27	Materiał i technika a forma dzieła.	– czterema różnymi technikami (np. ołówkiem, kredkami, mazakami, farbami) na osobnych kartkach (szary papier, bibułka, kalka techniczna, brystol) przedstawia jabłko, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – określa, co jest interesującego w każdej pracy, – wybiera wersję najlepszą i przykleja ją do zeszytu, – określa, jak dalece materiały i narzędzia wpływają na wykonaną pracę,	– w swojej grupie porównuje materiał i technikę z formą dzieła, – grupa I porównuje dwa kościoły pochodzące z różnych epok (romański – Saint-Etienne w Nevers z 1007 r. i gotycki – Panny Marii w Gdańsku z XIV-XV w.) określa, co je łączy (funkcja budowli użyteczności publicznej), a co dzieli (materiał, konstrukcja, styl), – grupa II porównuje portret trumienny z Fajum w Egipcie z II w. z renesansowym przedstawie-	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela, praca w grupach. Forma pracy: indywidualna	Podręcznik, ss. 20–24, zeszyt ćwiczeń (9).

		<ul style="list-style-type: none"> – wyraża własne opinie na temat doboru materiałów w tworzeniu wizerunku i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<p>niem św. Anny z obrazu Leonarda da Vinci <i>Święta Anna Samotrzec</i>; określa różnice (materiał, sposób malowania, modelunek) i podobieństwa (temat – kobieta),</p> <ul style="list-style-type: none"> – grupa III porównuje dwie rzeźby (<i>Kobieta-Centaur Arpa</i> i <i>Młody mężczyzna i młoda kobieta</i> Chadwicka) i uzasadnia stwierdzenie, że w rzeźbie obowiązuje jedność materiału i formy, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy w twórczy sposób. 	i grupowa.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.3.a, 3.4, 4.1.					
28	Dokończę projekt Leonarda.	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kompozycję <i>Ostatniej wieczerzy</i> Leonarda da Vinci, – na podstawie reprodukowanych rysunków Leonarda da Vinci projektuje elementy wnętrza, – określa przeznaczenie budowli, omawia projekt, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – sporządza notatkę: podaje przykłady obrazów i rysunków Leonarda da Vinci, na osi czasowej oznacza daty ich powstania, opisuje obraz, który znajduje się w Polsce i podaje miejsce przechowywania dzieła, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia twórczość Leonarda da Vinci, – wyjaśnia, na czym polega perspektywa powietrzna, sfumato, – na podstawie tekstów źródłowych Leonarda da Vinci omawia stosunek artysty do rzeźby i wyobraźni, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – wyraża własne opinie na temat wykorzystywania projektów mistrzów w dniu dzisiejszym i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, ss. 88–92.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.c, 1.4.d, 2.1.a, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 3.4, 3.5.g, 3.6.b, 3.8, 3.9, 4.1.					
29	Daleki pejzaż. Przestrzeń w obrazie, malarstwo.	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystując perspektywę malarską wypełnia zamieszczony w zeszycie ćwiczeń rysunek barwami tak, by uzyskać wrażenie głębi obrazu (przejście od intensywnych, ciepłych barw do chłodnych, rozjaśnionych), 	<ul style="list-style-type: none"> – wzbogaca swój obraz o dodatkowe elementy, – stosuje bliski i daleki plan, – rozumie pojęcie świat przedstawiony, – przedstawia zjawiska bliskie życiu i swoim doświadczeniom, 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą	Podręcznik, ss. 12–14, zeszyt ćwiczeń (6).

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór. 	<ul style="list-style-type: none"> – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, – wyraża własne opinie na temat pejzaży i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.2.a, 3.4, 3.6.e, 3.6.f, 3.7.a, 3.8, 3.9, 4.1, 5.1.					
30	Moja Madonna. Kolaż.	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie obrazów Rafaela <i>Madonna del Granduca</i> i <i>Piękna ogrodniczka</i> oraz wybranych portretów renesansowych omawia dwa typy kompozycji (na ciemnym tle, na tle pejzażu); zwraca uwagę na ręce i twarz kobiet, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – wykonuje kolaż wg wybranych wzorów: rysuje pejzaż lub ciemne tło, na które nakleja wyciętą z czasopisma głowę pięknej, młodej kobiety oraz jej ręce, uzupełnia je suknią i aureolą, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – samodzielnie dobiera materiały, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kompozycję fresku Rafaela <i>Szkola ateńska</i>, podaje nazwiska starożytnych filozofów i uczonych, których autor umieścił na obrazie, oraz nazwiska artystów odrodzenia, których rysy twarzy na nim uwiecznił, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się kryteriami ocen, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, kolorystykę, uzasadnia odpowiedzi, – wyraża własne opinie na temat portretów renesansowych i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów. 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna	Podręcznik, ss. 18, 91, 92, 93–95.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1.					
31	Nasze podwórko. Okoliczności powstania	<ul style="list-style-type: none"> – rysuje własne podwórko, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – porównuje swój sposób przedstawienia tematu 	<ul style="list-style-type: none"> – w swojej grupie porównuje okoliczności powstania dzieła i jego formę, – I grupa porównuje trzy rzeźby człowieka pochodzące z różnych epok i kultur (kanon egipski – 	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia	Podręcznik, ss. 15–19, 109, zeszyt ćwiczeń (8).

	<p>dzieła a jego forma.</p>	<p>i analogiczną pracę 5-letniego dziecka, wyraża własne opinie i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia przykłady zabytków z różnych epok o tym samym tytule, – odpowiada, jak rozpoznać zabytki tego samego okresu, epoki (styl epoki), – podaje, jakie przyczyny decydują o tym, że sztuka cały czas się zmienia, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<p><i>Faraon Mykerinos i dwie boginie</i>, idealizm grecki – <i>Doryforos Polikleta</i>, realizm rzymski – <i>Patrycjusz rzymski z popiersiami przodków</i>); określa, co je łączy (temat – człowiek) i jakie widzi różnice w przedstawieniu tego tematu,</p> <ul style="list-style-type: none"> – II grupa porównuje architekturę gotycką (katedra w Ulm) z renesansową (fasada kościoła Santa Maria Novella we Florencji); określa różnice i podobieństwa, – III grupa porównuje dwie madonny – gotycką (Guido da Siena <i>Madonna z dzieciątkiem</i>) i renesansową (Rafaël <i>Piękna Ogrodniczka</i>); określa różnice i podobieństwa, – określa, co nazywamy stylem epoki, stylem artysty, stylem „szkoły”, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – w twórczy sposób prezentuje pracę grupy. 	<p>z korektą nauczyciela, praca w grupach. Forma pracy: indywidualna i grupowa.</p>	
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 3.3.a, 3.4, 3.5.g, 3.7.a, 4.1.					
32	<p>Renesans niderlandzki. Portret małżonków we wnętrzu, rysunek.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia ołtarz Memlinga, który znajduje się w Polsce; podaje miejsce przechowywania dzieła, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – rysuje portret współczesnych małżonków we wnętrzu; wykorzystuje perspektywę zbieżną, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, określa kolorystykę, uzasadnia odpowiedź, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – sporządza notatkę: podaje przykłady obrazów renesansu niderlandzkiego, wymienia nazwiska malarzy (van Eyck, Memling, Bruegel), na osi czasowej oznacza daty powstania dzieł, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje tematykę renesansowego malarstwa niderlandzkiego, – omawia kompozycję obrazu van Eycka <i>Portret małżonków Arnolfinich</i>, wymienia szczegóły wnętrza, – omawia losy Ołtarza Sądu Ostatecznego Memlinga, – omawia kompozycję obrazu Bruegla <i>Wesele chłopskie</i>, – wyjaśnia różnice i podobieństwa w sposobie organizowania uroczystości rodzinnych dawniej i obecnie, – wyraża własne opinie na temat zmiany obyczajowości, strojów, próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna</p>	<p>Podręcznik, ss. 95–99.</p>

1	2	3	4	5	6
		<ul style="list-style-type: none"> – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się wskazanymi kryteriami ocen. 		
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.3.a, 3.4, 3.5.g, 3.8, 3.9, 4.1.					
33	Malarstwo renesansowe. Portret ewangelisty, technika dowolna.	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje dowolną techniką portret wybranego ewangelisty na podłożu o wydłużonym formacie, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – ustala sposób rozwiązywania zadania, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, uzasadnia odpowiedzi, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie, – sporządza notatkę: podaje przykłady dzieł Dürera i na osi czasowej oznacza daty ich powstania, – dba o układ graficzny, czytelność i estetykę zapisu. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia twórczość Dürera, – na podstawie miniatury z <i>Kodeksu Behema</i> omawia zagadnienie perspektywy w dziele, – wyraża własne opinie na temat sztuki renesansu i próbuje je uzasadnić wyjaśniając swoje stanowisko, używa odpowiednich argumentów, – rozumie pojęcia: świat przedstawiony, nadawca, odbiorca, przenośnia, – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, podsumowujące wiadomości o malarstwie renesansu, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję i temat, – przedstawia ciekawą koncepcję kolorystyczną, – analizuje i ocenia wynik pracy posługując się kryteriami ocen. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, ss. 78, 83–101, zeszyt ćwiczeń (20).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.c, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 2.1.f, 2.2, 2.5, 3.1.b, 3.1.d, 3.4, 3.8, 3.9, 4.1.					
34	Sztuka od średniowiecza do renesansu, utrwalenie wiadomości.	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń podsumowujące wiadomości od średniowiecza do renesansu, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie. 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, podsumowujące wiadomości od średniowiecza do renesansu. 	<p>Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela.</p> <p>Forma pracy: indywidualna.</p>	Podręcznik, zeszyt ćwiczeń (21).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.3.a, 3.8, 3.9, 4.1.					

35	Sztuka od średniowiecza do renesansu, utrwalenie wiadomości.	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń podsumowujące wiadomości od średniowiecza do renesansu, – znajduje w podręczniku i odczytuje tekst omawiający zagadnienie. 	– samodzielnie rozwiązuje zadania z zeszytu ćwiczeń, podsumowujące wiadomości od średniowiecza do renesansu.	Metody: praca z tekstem przewodnim, ćwiczenia z korektą nauczyciela. Forma pracy: indywidualna.	Podręcznik, zeszyt ćwiczeń (22).
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.1.a, 1.1.d, 1.1.f, 1.2.a, 1.2.b, 1.3.e, 3.3.a, 3.8, 3.9, 4.1.					
36	Zbiorowy portret naszej klasy.	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje portret jednego z uczniów obecnych w klasie, wybranego przez nauczyciela, – zachowuje logikę kompozycji i zgodność wypowiedzi z tematem, – omawia swoją kompozycję, określa jej charakter, uzasadnia odpowiedzi, – samodzielnie wykonuje część pracy grupowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – na dużym kartonie rozmieszcza wszystkie rysunki kolegów, – wykonuje napis z nazwą klasy i dekoracyjne elementy graficzne, – samodzielnie dobiera materiały i technikę, – w twórczy sposób przedstawia swoją koncepcję, – nadaje pracy tytuł i uzasadnia swój wybór, – twórczo wypełnia swoją rolę w grupie, – prezentuje pracę grupy. 	Metody: ćwiczenia z korektą nauczyciela, praca w grupach. Forma pracy: indywidualna i grupowa.	Podręcznik.
REALIZOWANE STANDARDY WYMAGAŃ: 1.2.a, 1.2.b, 3.4, 3.5.g, 3.7.a, 3.8, 3.9.					